

Протокол

№

гр. София, 14.10.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **7610** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,44 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Д. – редовно призован, явява се лично, представлява се от АДВ. И., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МС – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. П., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована.

В залата се явява прокурор Г., който заявява, че желае СГП да бъде конституирана като страна в производството.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК при разглеждане на делото се засягат важни държавни и обществени интереси, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА СГП като страна в производството по административно дело № 7610/2020 година.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм с жалбата.

Явява се назначеният преводач от персийски език Л. Я..

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Разбирам превода.

СЪДЪТ,

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача, че следва да даде верен превод и при умишлено даване на неверен превод, носи наказателна отговорност.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Поддържам жалбата.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Д., гражданин на Ислямска Република И. срещу Решение № 1796/29.07.2020 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. И.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. И.: Няма да сочим доказателства, но молим съдът да допусне при режим на довеждане отец Т. Казакин – свещеник в Храм „Света Неделя”, който е извършил светото кръщение на моя доверител, с оглед довода на ответника, че актът, с който е извършено кръщението е формален и единствено с цел да се подсили бежанската история. Отец Т. Казакин води проповедите, на които моят доверител твърди, че посещава редовно, като има поглед и върху това дали М. Д. действително има интерес към християнската религия и доколко е запознат с основните принципи на православие.

ЮРК. П.: Възразявам срещу доказателственото искане. Считам, че предмет на настоящия спор не е това дали жалбоподателят е християнин, а дали той е бил подложен на преследване и дали ще бъде подложен на преследване в страната си на

произход. Представям и моля да приемете актуална справка за Ислямска Република И., с копие за жалбоподателя.

ПРОКУРОРЪТ: Присъединявам се към становището на представителя на ответника. Моля да не допускате разпит на свидетеля по изложените от същия обстоятелства.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената днес справка от пълномощника на ответника като доказателство по делото.

СЪДЪТ по отношение на направеното доказателствено искане от адв. И. намира следното:

Общозвестно е обстоятелството, че религиозната принадлежност на дадено лице е личен акт, който само с оглед на административни или съдебни изисквания е необходимо да бъде удостоверен, чрез съответния документ, издаван от органите, които представят съответната религиозна общност.

Общозвестно е също, че религиозната принадлежност, изразяваща се в почитането на култ или вероизповедание е с различна степен на интензитет при различните хора. Степента на интензитета не прави дадено лице повече или по-малко принадлежащо към дадена религия, или почитащо такава религия.

В разглеждания случай, съдът намира, че чрез свидетелски показания не могат да се установят факти, касаещи лично усещане на лицето, което твърди, че е приело християнската религия и това до каква степен той е привърженик или не на съответното вероизповедание.

Съдът дори намира, че тези факти са неотнормими към правния спор, който се свежда най-вече до това да се установи дали евентуалната принадлежност на лицето, към християнската религия би било основание същото да бъде подложено на преследване в страната си на произход.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. И. да бъде допуснат като свидетел отец Т. Казакин.

От друга страна, съдът намира, че следва непосредствено да придобие впечатления относно бежанската история на жалбоподателя, поради което на основание на чл. 176 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, следва да даде възможност на жалбоподателя да даде обяснение.

СЪДЪТ предупреди жалбоподателя, че следва да отговори вярно на зададените въпроси, в противен случай или при отказ да отговори, съдът може да приеме за установени обстоятелствата за изясняване, на които са поставени въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Дойдох в България през 2016 г. или 2017 г. – не мога да кажа. Дойдох в България нелегално. Напуснах И. нелегално, скрит в автобус. Преминах в Турция и там останах два или три дни. След като преминах в България една седмица бях в къща на трафикант и тогава ме заловиха. Това беше в С.. След като ме заловиха, ме преместиха в Любимец и Х.. От там ме освободиха и след Х. избягах и заминах за А. нелегално. Там ми взеха пръстови отпечатащи и ме заловиха и ме върнаха в България. Не останах в България, защото моят случай не беше разгледан и аз не можех да остана в лагера, да живея сред мюсюлмани. В А. щях да живея във В., в лагер. Там имах отделна стая, отделно от мюсюлманите. В И. имах

магазин за продажба на маратонки. Аз съм ерген. Баща ми беше убит и убиха двама от братята ми. Братята ми са пътували с кола и по погрешка ислямската гвардия е стреляла по колата и ги е убила. Баща ми е спял в автобус, като една кола се е врязала в автобуса и той е загинал. Напуснах И., защото животът ми беше в опасност, заради татуировките ми по ръцете /жалбоподателят показва на преводача татуировките по ръцете си/. /Преводачът констатира надпис на английски с обидни квалификации за Х. и Х../. През 2013 г. заради чаша с вино ме затвориха и лежах в Затвора. Татуировките ги направих в България и ако бъда върнат, вече ме чака затвор. Към християнската религия се насочих през 2018 г. Насочих се към тази религия, защото е по-добра от исляма, защото М. е правил секс с шест годишно момиче – изборът ми беше личен. Ходя на църква всяка сутрин преди работа в „Света Неделя” – там се моля. Ходя и през почивните дни – в неделя. По време на неделната литургия, свещеникът се моли и всички слушат, после се палят свеци и всички се кръстят пред иконите. Свещеникът раздава икони или кръстове, всеки каквото иска. Виждал съм да раздават хляб и вино – аз също взимам. Хлябът е част от тялото на И., а виното е за това, че Х. е превърнал водата във вино. Работя в „Студентски град“ в дюнержийница.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Направих си татуировки, за да покажа на българската държава, че не мога да се върна в И.. Посещавах Израелското посолство четири пъти. Преди два месеца беше последния път, защото животът ми е в опасност. Татуировката звездата на Д. е върху ръцете ми. Защото от Иранското посолство имат информация и като видят това на ръката ми ще бъда убит и не само аз, а и цялото ми семейство. Ходя в израелското посолството с трамвай № 20. В С. има много ирански агенти, които смятам, че ме следят.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. П.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Като ходих в израелското посолство ме снимаха, взеха ми интервю и ми казаха, че ще се свържат с мен, но досега нямам отговор.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРЪТ:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: На В. се празнува възкресението на И..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Моля да отмените оспорваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Същото е аргументирано, със съмнението на ответника относно мотивите на моя доверител. Моля да имате предвид справка, представена от самия ответник. Моля да вземете предвид, че той има видими татуировки, а лицата които пропагандират християнството – за тях ще има заплаха при завръщането им. Неговата бежанска история никога не е била разглеждана в контекста на опасения по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно поради изразяване на политическо мнение. На стр. 5 от справка, която ответната страна представи днес е посочено, че за обида на Аятолах Х. и настоящият лидер Х., иранската държава извършва екзекуции. Считаю, че спрямо него

съществува заплаха и по смисъла на чл. 9, ал. 1, в тази връзка няма никакво значение, дали той действително е приел християнството, защото съобразно предпоставките на чл. 8, ал. 2 от ЗУБ е достатъчно иранската държава да вярва, че е приел християнството, което смятам, че в случая е доказано предвид видимите белези.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата. Моля да потвърдите обжалвания административен акт като правилен и законосъобразен. Считам, че административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моля да имате предвид, че бежанската история на чужденеца е била разглеждана вече и с окончателно решение на ВАС е приел, че за него не са налице предпоставки за предоставяне на закрила. Последващата му молба е единствено базирана на свидетелство за свето кръщение и не са посочени обстоятелства по-различни от първоначално обявените.

ПРОКУРОРЪТ: Считам жалбата за неоснователна. Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган в установената форма, при спазване на административно-производствените правила. Считам, че бежанската история на чужденеца е неубедителна, във връзка с причините да напусне държавата си на произход. Татуировките не са били причина да напусне своята страна, а са направени единствено с цел жалбоподателят да не се завърне в държавата си по произход.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /чрез преводача/: Искам от съда само паспорт, нищо друго.

Съобразявайки участието на преводача Л. Я., СЪДЪТ намира, че на същия следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 70 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: